

Sfântul Cuvios Gherasim de la Jordan

✠ 4 martie

Sfântul Gherasim a trăit cu mult timp în urmă, în veacul al V-lea și avea așezământ în apropierea râului Iordan. După ce s-a călugărit, s-a retras în pustiul Tebaidei unde a întemeiat un așezământ monahal, prezent și în zilele noastre. Atât de credincios era Avva Gherasim și de apropiat de Dumnezeu încât și fiarele sălbatice i se supuneau.

Se spune că, într-o zi, pe când mergea el pe țărmul râului Iordan, a întâlnit un leu care răgea foarte tare din pricină că îl dorea piciorul... Îi intrase un spin și laba i se umflase și era plină de puroi. La vederea părintelui, leul veni la el, îi arătă laba, rugând oarecum prin răgetul său să îl tămăduiască. Părintelui Gherasim făcându-i-se milă i-a curățat laba leului, a legat-o cu o bucată de pânză și i-a dat drumul, dar leul, ca drept răsplată nu l-a părăsit pe bătrân ci, ca un adevărat ucenic, îl însoțea pretutindeni, spre mirarea tuturor.

În mănăstire Părintele Gherasim avea un măgar care îl ajuta să care apă de băut din râul Iordan, iar leul care se alăturase lui avea grijă de măgar. Într-o zi, pe când măgarul păștea sub paza leului, s-a depărtat leul cam mult de măgar. Și iată că au trecut pe acolo niște cărmuitori de caravane de cămile ce veneau din Arabia. Văzând aceștia măgarul singur, l-au luat și au plecat cu el mai departe. Leul, când a văzut că a pierdut măgarul, s-a întors foarte supărat la Părintele Gherasim.

Crezând Părintele că leul l-a mâncat pe măgar, i-a spus că de acum încolo el va face munca măgarului. De atunci, leul la porunca bătrânului purta samarul măgarului cu patru vase de lut în care aducea apă în mănăstire. Și a cărat leul apă în locul măgarului, până într-o zi când a venit la mănăstire un ostaș care, făcându-i-se milă de leu, i-a dat părintelui bani ca să cumpere un măgar și să elibereze leul.

După o vreme, de când scăpase leul de căratul apei, a trecut pe acolo cărmuitorul de cămile care luase măgarul, care mergea la Ierusalim să vândă grâu și avea cu dânsul și măgarul. Când a trecut râul Iordan, a întâlnit din întâmplare leul și, sperindu-se, a lăsat cămilele și a fugit.

Leul, cunoscând măgarul, a alergat după el și, apucând căpăstrul măgarului cu gura, cum îi era obiceiul, a tras după măgar și pe cele trei cămile. Tare s-a bucurat leul și, mugind, a venit la bătrân, căci acesta socotea că leul îl mâncase pe măgar. Cunoscând atunci bătrânul că leul fusese hulit, i-a pus numele Iordan și au stat ei împreună în mănăstire vreme de 5 ani și nu s-au despărțit niciodată.

Când a plecat Avva Gherasim la cele de sus și a fost îngropat de părinți, leul nu se afla în mănăstire, dar, după câțva timp, întorcându-se, a început a-l căuta pe părinte. Un ucenic al Sfântului Gherasim, Avva Savatie i-a spus leului care răgea că bătrânul părinte s-a dus la Domnul... Bietul leu Iordan atât era de îndurerat că nu a mai vrut să mănânce și îl căuta neconținut pe părinte urlând și răgând puternic. Neputând nici unul dintre părinți să îl mângâie prin cuvinte pe leul

Iordan, Avva Savatie l-a luat și au mers împreună la mormântul Părintelui Gherasim. Oprindu-se deasupra mormântului, Avva Savatie i-a arătat leului locul unde se afla Părintele Gherasim și a îngenunchiat deasupra acestuia, rugându-se și lacrimând. Leul, văzând pe Avva Savatie plângând și auzindu-l cum se ruga, a început să se bată cu capul de pământ și să răcnească. Îndată după aceasta, leul a murit pe mormântul bătrânului stareț.

Cuviosul Gherasim L-a slujit pe Dumnezeu, iar leul l-a slujit pe Cuvios, arătând astfel dragoste pentru Dumnezeu. Toate acestea au fost cu puțință ca să se arate cât de plăcut i-a fost Lui Dumnezeu Cuviosul Gherasim cel Mare, încât și fiarele l-au ascultat, fiindu-i aproape și după moarte.

Iată, aceste minunate lucruri s-au întâmplat nu pentru că leul avea suflet cugetător, ci pentru că Dumnezeu a vrut să arate că-i slăvește pe cei care-L slăvesc pe El, nu numai în timpul vieții lor, ci și după moarte, și ca să arate cât erau de supuse lui Adam animalele înainte de călcarea poruncii și de alungarea din desfătarea Raiului.

prof. Maria Doncean,
Grădinița "Sf. Ioan cel Nou", Suceava

Sfinte Părinte Gherasim, ție ne rugăm acum pentru minunea cea plină de bucurie ce s-a săvârșit de Dumnezeu prin tine. Povățuiește-ne, cu rugăciunile tale, la tot lucrul bun, căci, deși nu te vedem decât în icoană, nu vom plânge după tine ca sărmanul leu, ci vom ști că vii grabnic lângă cei ce te cheamă în ajutor!